

ABONAMENTUL.

Pentru Monarhie:

Pe an 12 cor. $\frac{1}{2}$ an
9 cor. $\frac{1}{4}$, 4-50 fil.

□ □

Pentru străinătate:

Pe un an 24 coroane
 $\frac{1}{2}$ an 12 cor. $\frac{1}{4}$ an
6 coroane.

Unirea

INSERTIUNI.

Un șir garmond:
odată 14 fil., a doua
oară 12 fil., a treia
oară 10 fil.

□ □

Tot ce privește foaia
să se adreseze la Re-
dacțiunea și admini-
strațiunea „Unirea”
în Blaj.

Foaie bisericească-politică. — Apare: Marți, Joi și Sâmbăta.

Adunările magnaților din Cluj.

Aristocrația ardeleană, condusă de contele Ștefan Bethlen, a inaugurat o politică, care e în fațișă contradicție cu lărgirea drepturilor puse în prospect de manifestul regal și acceptată de guvernul lui Esterházy și alui Wekerle. Nu e necesar să spunem, că politica aristocrației ardeleni privește poporul românesc din Ardeal, căruia contele Bethlen și soții lui nu voiesc să-i recunoască drepturile, pe cari spiritul timpului, democrația le acordă astăzi tuturor popoarelor cari și-au luat partea din lupta gigantică a acestui războiu.

Pentru inaugurarea solemnă a unui program de natura aceasta s'au convocat și cele două adunări, cari s'au ținut în zilele acestea în Cluj. Una a fost convocată de blocul sufragiului universal care a ținut să se constituie în zilele acestea și în capitala Ardealului. Programul adunării acesteia a fost să fie lărgirea dreptului de vot pentru toate popoarele țării, fără nici o deosebire în spiritul democratic de astăzi și în cadrele programului guvernului.

A doua adunare a fost a confederației ardeleni, care a cerut, ca față de prefacerile timpului de azi în Ardeal să se ieră măsuri speciale ca votul universal și politica agrară să nu nimicească supremația maghiarilor de pe acest teritor. În vederea acestora s'a prezentat adunării și o moțiune din patru puncte în care se cere rectificarea de graniță spre România, reactivarea teritoriului granițar maghiar, comitatele unde legăturile dintre statul român sunt prea imediate. Supravegherea traficului proprietăților de pământ ca să nu se știrbească interesele națiunii maghiare, iar față de trădători pedepsele cele mai grele începând dela confiscarea averilor.

La apariția aceste două adunări au format un punct contradictoriu în programul serbărilor din Cluj, cari una a venit în numele democrației, iar cealaltă a avut veșități de altă natură. Cele două direcții contrare a fost — contele Apponyi Albert, care natural nu a putut să lipsească dela aceste adunări. Contele Apponyi a spus la adunarea blocului următoarele: — „Legenda veche, că votul universal primejduiește unitatea națională a țării, caracterul național maghiar a acestei națiuni, am susținut-o și eu în trecut din când în când după aceea, cari au propagat-o. Am susținut aceasta până ce nu m'au adâncit în statistică, în cifre. Vorbesc în deplină conștiință a responsabilității mele, când spun, că inaugurarea dreptului de vot în această țară, după cea mai bună cunoștință a mea, nu primejduiește în nici o privință unitatea politică și caracterul maghiar al națiunii.”

La adunarea confederației a spus: — Rezolvirea chestiei naționale pe toată linia vieții maghiare de stat e în curgere a se face sănătoasă și puternică. Noi trebuie să ne izolăm țara noastră mai ales partea aceasta primejduită a Ardealului, pentru că privitor la Ardeal nici nu este alta alternativă de cât aceste două extreme: Ardealul este sau cetatea puternică a Ungariei, sau o rană pururea deschisă. Noi trebuie să ne creiem azi hotarul militar etnografic și cultural. Opera din urmă e a mea dar eu opera aceasta întotdeauna mi-o potrivesc în cadrele acelu program întreg, la care lucră cu deplină sârguință colegii mei din guvernul actual. Putem să așteptăm dela ministrul agriculturii munca care țintește corectura etnografică a Ardealului și mai ales izolarea etnografică a țării. În cadrele acestui mare program și

întotdeauna având întregul înaintea ochilor, îmi așez eu datorința specială a mea. Fiți convingși, că cu toată puterea intrasigentă voi lucra la aceasta.

Ministrul Földes Béla a spus, că în programul său un punct foarte însemnat este reconstruirea Ardealului. Este convins, că prin intensitatea producției agricole și prin clădirea rețelei căilor ferate Ardealul va câștiga foarte multe.

Pe urmă Apponyi a luat parte la promovarea unor doctori „sub auspiciis Regis” și a ținut o conferință cu mai mulți comiți și inspectori de școli ai Ardealului, în cari au discutat măsurile de lipsă ce sunt a se lua față de școlile românești, închise de ministru.

Vorbirea lui Czernin despre politica externe. Condițiile de pace. Cum se exprimă presa austriacă. — Ministrul prezident ungar, Wekerle, a fost cercetat de ministrul externei, contele Czernin, care, la masa servită în onoarea lui, a ținut un discurs, în care a atins din nou coardele păcii așteptate de lumea întreagă. Contele Czernin nici de data aceasta nu a spus ceva nou, ci un lucru firesc, ce se desprinde din toate enunțările diplomatice ale statelor centrale.

A descris situația favorabilă a trupelor aliate pe fronturi, continuând:

— *Milioanele de popoare au dreptul să se întrebe de ce nu se reddă pacea mondială dorită de lumea întreagă?*

La ocuparea portofoliului ministrului de externe, am anunțat, că nu intenționăm subjugarea nici a unui stat, dar nici noi nu lășăm să fim zdrobiți. Suntem aplicați la pacea stabilită pe înțelegere.

Prin aceasta am spus în general scopul urmărit de Monarhie. Nu retrag nimic din enunțările de mai înainte,

fiindcă cred, că punctul meu de vedere e aprobat și aci și în Austria. Se recere amplificarea programului cuprins în nota răspuns adresată Papei, în care acceptăm condițiile de pace referitor la desarmări și arbitragiu. Monarhia a fost nevoită să ieie lupta, fiind considerată ca o putere mare muribundă. Acum după ce în războiu și-a validat puterea, fără teamă putem primi condițiile de desarmare treptată. Aceasta se va întâmpla pe o formă pe lângă o controlă internațională la toate statele.

La despăgubirile de războiu să contribuie fiecare stat în proporția daunelor făcute în ținuturile cucerite.

Ziarele din Austria au primit cu îndestulire vorbirea contelui Czernin, aprobând întru toate punctul de vedere cuprins în ea. Altele din vorbirea aceasta constată divergența de idei, ce e între Monarhie și Germania privityor la politica externă.

Contele Czernin — scrie »Arbeiter Zeitung« — a spus pe față, că Austro-Ungaria tinde spre pacea, ce se bazează pe înțelegere reciprocă, adică primește formula păcii fără cucerire și desdaunare. Ministrul nostru de externe nu s'a lăsat influențat de aceia, cari se subtrag dela determinarea deschisă a scopului de războiu. Aceasta e sigur și trebuie să ajungă la cunoștința tuturor, chiar și acolo, unde fiecărei declarații de pace i-se răspunde cu zângănit de sabie. Austro-Ungaria ofere pacea înțelegerii. Germania e

aplicată să înceapă tratative asupra păcii bazate pe înțelegere. Deosebirea se simte și arată, că Germania a rămas departe dela împlinirea datorinței de a face tot ce e în interesul păcii.

Instrucția în Seminarii.

— Un ecou din afară. —

Scriitorul articolului din numărul 56 al »Unirei«, nu se va fi gândit, că observările sale, față de instrucția din seminariile noastre teologice, provoacă supărarea venerabilului rector al Seminarului din Blaj. Dar s'a înșelat!

Măria Sa Dl rector observă, că e incompetent, că nu are cunoștință de lucruri, că nu e introdus în viața și activitatea seminariilor de azi, și multe alte cusururi îl mai găsește în scrisul lui.

Eu însă n'am aflat defectele înșirate de Dl rector. Nu-l cunosc pe autorul articolului din vorbă, și nici, nu cerc să-l cunosc. Socot însă, că va fi un om de treabă, așezat, care a crezut, că vremile acestea de schimbării și de frământări, nu strică, să-și expună părerea față de instrucția din Seminarii.

Despre activitatea din Seminariile de azi nu-i voi să se vorbească. Ele sunt conduse în spirit înalt științific, au un corp profesoral, care e la înălțimea chemării, și clericilor li-e împărțit tot timpul, așa cât nimic nu e superflu, — cam astfel spune Dl rector.

Să mă ierte Măria-Sa, dacă citez să spun, că nu stau lucrurile chiar așa.

Întăiu și mai întăiu, Seminarul nostru, nu e de loc la înălțimea recerșinelor institutelor de azi. Ca zidire, ca locuință, ca împărțire, ca igienă, nu poate susține critica.

A doua, în Seminarul nostru lipsesc aproape de tot manualele de învățământ. Afară de Teologia dogmatică a canonicului Dr. Suci, de Teologia pastorală, a canonicului Dr. Marcu și de Istoria legii vechi și nouă începută, dar neterminată a canonicului Dr. Szmigelski, ce manuale mai au clericii? Unde-s manualele de dreptul canonic, de dreptul matrimonial, de istoria bisericească universală și mai ales de istoria particulară a bisericii unite? din ce manuale învață clericii administrația bisericească cu multele și feleritele ei ordinațiuni? din ce ritual bisericii și însemnătatea înălțătoarelor ei ceremonii? Cum crede Dl rector, că fiitorii preoți vor fi la înălțimea celor de altă credință, când instrucția din seminarii li-se face pe notițe mai mult sau mai puțin corecte, aruncate în grabă pe hârtie? cum crede, că să va ajunge la o uniformitate în ritual și tipicul bisericesc, când lipsesc manualele, cari să fie mereu consultate? cum crede, că viitorul preot, va fi pionerul și anteluptătorul bisericii sale, când nu-i cunoaște istoria? iar de celelalte studii, cari se propun în seminar, să ferească Dumnezeu. Am fost și eu cleric, chiar în acest seminar,

FOIȚA.

Epoca bizantină: schedografii și lexicoane.

— Reprivire. —

De: Dr. C. Pavel.

După năruirea imperiului roman la 476 după Hristos, an ce totodată încheie și evul vechiu, amintirile culturii clasice câteva vreme își mai poartă flacăra obosită în Orientul epocii bizantine dintre anii 324 — 1453.

Apusul de acum înainte venea după venea devine: „Ein rassen- und nationalitätsloser Chaos“, Limba latină însă, devenind limba oficială a Bisericii apusene, își urmează mai departe drumul de dezvoltare, amănuntat nouilor împrejurări. O altă armată o răspundește acum prin toate ungherele și colțurile lumii apusene; devine limbă mondială și pe zi ce merge tot mai bogată și mai expresivă, — cum o vedem mai târziu la scolasticii evului mediu.

Iar Roma? — Roma și după apunerea imperiului, rămâne tot ceasă a fost în epoca

ei de glorie, de vreme ce moștenirea prin puterisilor împărați trecu la capli Bisericii catolice și tronul împărătesc de altădată fu prefăcut la catedra marilor și temușilor pontifici ai evului mediu. Și miil de ani tar toate căile duseră și vor mai duce însă la Roma caplii creștinătății.

Ațena n'a împărțit searța aceasta. Câteva figuri din trecutul ei, cum sunt împărăteasa Irena, Carol cel Mare, care avea de gând să împreune Răsăritul cu Apusul, Basilios Bulgarotoktonos, războaietele cruciate, Balduin, Montferrat, Otto dela Roche, Walter von Brienne, compania Catalanilor, Nerio Acciajoli, iar la 1458 Mohamed II, care intră în Akropolis, ne spun, că Ațena în evul mediu a încercat grele lovituri și mari profaceri.

Unica ei avere și putere de atracțiune, o leacă de vreme, mai sunt vestitele școli retorice și filosofice, cari erau bine cercetate chiar și de romani. La 529 Justinianus le închiide și cu aceasta se stinge și cea din urmă licărire a lumii clasice. Roma și Ațena ne dau o parte din istoria omenirii. Luptele lor dinafară și dinăuntru, mărirea și căderea lor o urmărim întocmai precum urmărește biograful paș de paș viața omenilor, cari au deschis noi drumuri pentru cultura și progresul omenirii. Din suta VI începând Ațena devine un orașel părăsit de provincie,

locuit de țărani albanese-turci. În fața istoriei orientale și într-o vreme chiar a Europei întregi dela 330 iose acum *Byzantion*, vechiul centru de comerț a două lumi, ce de acum înainte va purta numirea: *Constantinopolis*. Scaun al împărățiilor orientale, aici se înșiră o nouă viață de stat: politică, bisericească, culturală și socială, cu sfinți și cu orimali, cu acești și cu desfrănați, cu filosofi și cu nebuni, cu un cuvânt, cu toate atribuțiile, pe cari ni-le trezește noțiunea bizantinismului.

Evoluțiunea omenirii însă nu stagnează. Din când în când reade ori pare a hodiul spre a se reculege înainte de nouile încordări. Din voința, simțirea și gândirea omului, cât timp va mai rămânea încă om, în idei și idealuri, ce dau naștere faptelor și evenimentelor istorice. Creștinismul deschide nou favorare de energii și nouă forme de propășire. Aceste însă nu fac ca numai să dispară lumea cea veche, ei o înghițesc și o mistuesc și venea de-arândul se hrănesc și din ceace elinii și romanii au aruncat ca adevăr neperitor în gândirea omenirii.

Ori de câteori o civilizație și-a luat sberul către o sferă mai înaltă, ea a coreat să găsească în măruntaele trecutului destălmuirea viitorului. Grecia înainte de minunata ei dezvoltare, înainte de Ațena lui Pericles, și-a trimis înțelepții în Egipt și în Asia-mică.

¹⁾ Chamberlain: Grundlagen 48.

condus de Domnul rector de azi, și sunt în măsură, să cunosc situațiile. Învață un cleric în Seminar economia ori apicultura de model (!!) dacă nu a știut-o de-acasă? Știu clericii să redacteze un contract; să se »uite« prin cărțile unei bănci, de cari affii aproape în fiecare sat? De ce să mai povestește de »sociologie«, de ce de celelalte lucruri, pe cari le înșiră Dl rector, și dintre cari multe sunt numai decorații? Căci în urmă multe din acestea nici nu-s pentru un seminar diecezan. Nu preoții dela sate sunt chemați, să facă apologetica bisericii și a credinții, de treaba aceea sunt profesorii savanți de teologie — acolo sunt coloanele pline de știință și de spirit critic a »Culturii creștine«.

Fiitorii preoți trebuie să știe și se cunoască credința, să o știe împărtași credincioșilor în predici spuse la priceperea lor; să facă slujba dumnezeiască corect; să nu îngăduie introducerea a fel de fel de superstiții și să fie cumpănit în vorbe și în fapte, pildă vrednică de imitat pentru popor în toate privințele. Apoi să-și cunoască dieceza, împărțirea ei în protopopiate, să știe conduce un ziar de intrate și eșite, un exhibitor, să redacteze bine un protocol, și să compună exact niște socoți. Și să mă ierte Dl rector, să mai cunoască și biata noastră literatură românească, câtă brumă avem, căci e mare numărul acelor clerici, cari nu au avut ocazie să învețe în gimnaziu limba românească,

și dacă respectivul mai e și puțin indiferent de felul lui, trec anii de seminar și nu cetește pe dealntregul un autor român de seamă. Și ori cum ar judeca omul, un preot e bine să le știe și acestea, dovadă, că să propun și în alte seminarii.

Acestea am crezut și eu că e bine să se știe. Nu le-am scris, că se fac supărări sau se provoc polemii, la cari și așa nu am să răspund, căci nu e vremea să întindem vorba! ¹⁾

Un preot.

Declarațiile Papei despre aplicarea germanilor de a evacua Belgia și teritoriul francez. Papa a adresat statelor ententei — după cum anunță »Journal d'Italia« — o nouă notă în care le aduce la cunoștință, că Germania, după cum s'a convins, e gata să-și retragă trupele din Belgia și Franța. În aceasta notă Papa întrebă ententa, dacă dorește să cunoască condițiile germane de evacuare.

Expozeul cancelarului Michaelis și Kühlmann despre pace.

În adunarea imperială germană cancelarul Michaelis a rostit un lung discurs despre chestia păcii arătând, că știrea colportată cu viu interes în timpul din urmă, în înțelesul căreia

¹⁾ Cu articolul acesta nu ne identificăm într-o parte.

Nota Red.

Roma cercetează așezămintele eline și își trimite fiii la școlile din Atena. Așa vedem și acum, că și Italia înainte de ce ar deschide porțile vieții intelectuale unei lumi întregi în măreția Rinascimento-ului, de-a grăpă moștenirea greco-romană. Roma lui Augustus se înalță pe ruinele Atenei lui Perikles, iar evul de mijloc asupra antichității clasice.

O mare parte a factorilor, cari au contribuit la renașterea culturală a Europei, la Renaissance-ul evului mediu, născut din îmbinarea individualismului, ce acum prinde a se treni cu idealul clase al iubirii de viață, ne vine din epoca bizantină. Spiritul umanist nu începe prin suta XV, când cărturarilor bizantini dimănătoarea învolburărilor își iau drumul către Apus, ci acest spirit deja a trăit cu mult înainte în Bizanț. Cine vrea să scrie adevărata istorie a umanismului, va trebui să înceapă deja dela Aretas, Photios, Psellos, Suidas, precum și dela ceilalți scriitori bizantini din vremea Komnenilor și a Paleologilor, cum sunt Meschopoulos, Planudes ș. a. l. Și oricât ar fi de desăvârșite și fără sistem lucrările lor, un lucru nu se poate pune la îndoială: că adevărat ei au contribuit mult la deosebiră literatura clasică elină. Păcat însă că cea mai slabă parte din scrierile lor sunt tocmai studiile de limbă, de fonetică limbii și de gramatică.

În filosofia limbii este de remarcă învățătura lui Grigorie Nyssenul, mort în 394. În scrierile către Eunomios, *Εὐνομίῳ ἀντιπροτικῶς λόγος*, știe, că graul omenească, facultatea de a vorbi, — *τοῦ λόγου δῶναμα* — este opera naturii, adică a aceluia, care astfel a creat natura omenească, iar numirile fapturilor, cuvintele, sunt opera firii omenești. În *potentia* limba este dela natură, în *actus* este opera omului. În ultima analiză și învățătura aceasta, că limba în *potentia* este dela Dumnezeu, care pe om așa l-a creat, ca să vorbească, aparține ipotesei *θεῶν*, numai cât că limba aci e privită drept o operă supranaturală ²⁾. În gramatică scriitorii bizantini s'au mărginit numai la cărți de școală și la tratate stereotipe de morfologie, sintaxă, prosodie și metrică, toate cu menirea de-a înlesni învățământul gramaticii, nu însă de a treni și porni în aceeași vreme și o mișcare științifică ori vre-o nouă orientare în direcția aceasta. Aproape fiecare gramatică prescurtează, comentează și adnotează după plac gramatica lui Dionysios Thraz și sintaxa lui Apollonios Dyskolos.

(Va urma).

²⁾ Dr. Al. Gieswein: Die Hauptprobleme, Freiburg 1890. 126.

Germania pactează cu statele dușmane pentru încheierea păcii prin concesiuni reciproce, *nu corespunde realității*. Germania nu se deobligă la nimic ce i-ar restringe libertatea ca să nu apară slăbită înaintea dușmanului. Cancelarul nu a expus în amănunte condițiile de pace, fiindcă prin aceasta s'ar prelungi războiul.

A reliefat înțelegerea bună ce se observă între aliași și între conducătorii politici.

Situația în țările inimice se prezintă astfel: În Franța sunt în creștere mari crize economice și financiare. Urmările lipselor economice se resimte mai tare asupra politicii interne din Italia, unde guvernul și partidele aderente războiului uzează toate mijloacele pentru înăbușirea propagandelor de pace. În Rusia sunt mari prefaceri economice provocate din lipsa de transport. Guvernul Statelor-Unite urmează, cu febrilitate, pregătirile de înarmare, pe cari noi le așteptăm cu calmitate. Războiul submarin exerciază asupra Angliei lovituri sigure și neruștătoare. Englezii mai nutresc nădejdea, că vor putea provoca disensiuni în Germania, ceea ce înduplecă bărbății de stat ai Angliei să se alipească de cuceriri teritoriale, respective să profeseze astfel de scopuri de războiu cari să știrbească interesele politice ale Germaniei. După aceea cancelarul s'a ocupat cu nota de pace a Papei. — Nota germană, întru cât s'a putut observa până acum, a fost cu plăcere acceptată de prietenii și aliații noștri, majoritatea dușmanilor a primit-o cu rezerve evident. Ni-s'a imputat, că nota nu cuprinde declarații pozitive în chestii generale. Cine cunoaște situația internațională și obiceiurile internaționale, nu va putea pretinde, ca noi în starea actuală să facem expuneri detaliate în chestii cari sunt în legătură cu eventualele tratative de pace.

Orice expunere făcșă de prezent ar influența dezastruos asupra intereselor germane. Aceasta nu ne-ar fi dus nici cu un pas mai aproape de pace; din contră am prelungi războiul. Guvernul german nu e aplicat să schițeze scopul războiului și nici nu va lega mâna delegațiilor germane ce se vor trimite la tratativele de pace.

Despre nota răspunsului lui Wilson Michaelis a spus, că el intenționează provocarea de divergențe în Germania.

După știrile din Berlin vorbirea cancelarului a cauzat mari desamăgiri în opinia publică germană.

Tot atunci a rostit în adunarea imperială un discurs și secretarul de stat Kühlmann. Vorbirea lui, care în conținut nu se deosebește întru

nimic de a cancelarului, a fost primită în Germania cu multă simpatie ce se datorește experienței politice a lui Kül.

Războiul în Spania.

— Telegrama oficială. —

Budapesta, 2 Octombrie. Frontul de vest. La mijlocul frontului din Flandria s'au dat lupte grele de artilerie, care între Langemarck și Hollebeck în mai multe rânduri s'au dat în foc de baraje. Dimineața trupele germane de asalt au luat dela englezi în pădurea Polygon spre nord de drumul Menin—Ypern o zonă de războiu în stânzime de cincisute metri, pe cari o păstrează fuță de număratoase contraatacuri puternice. Pe lângă pierderile enorme, dușmanul a pierdut și prizonieri.

Spre nord-est de Soissons luptele de artilerie s'au înăspriț. În legătură cu o întreprindere succesă germană înaintea Verdunului pe țărmul ostic dela Maas, s'au dat lupte aprigi. La Beconvaux dimineața trupele de asalt și pionieri au pătruns în pozițiile franceze, unde au distrus tranșeele și s'au reintors amăsurat ordinului, aducând peste 100 prizonieri.

Pe celelalte fronturi situația e neschimbată.

Condiții de primire

în Institutul și Internatul pedagogic grațiat român din Balázsfalva—Blaj în anul școlar 1917/18.

Inscrierile și examenele concursului în Institutul nostru se vor ține în 8 și 9, iară prelegerile se vor începe în 10 Octombrie st. n. Tinerii cari se înscriu de elevi ordinari sunt obligați să locuiască în Internat.

Elevii vor aduce cu sine: 1. Extras de botez dela parohul resp., 2. Extras matricular dela matriculantul civil, 3. Atestat medical oficial, prin care se dovedește integritatea trupului și sănătatea. 4. Atestat despre absolvirea ailor patru clase gimnaziale, civile ori superioritate școlare, respective a cursului pedagogic anterior. 5. Cei ce în anul trecut n'au eșuat nici o probă, atestat de meritate dela parohul respectiv, 6. Declarația părinților ori a tuterilor, înaltă de doi mame, la care acapă de la să, să cunoască condițiile de primire și să obligă a solți taxa anuală regală. Cei ce au fost și anul trecut elevi ai Institutului nostru vor aduce numai actele de sub Nr. 4 și 6.

Elevii vor plăti următoarele taxe: La Institut, 12 cor. pentru fondul regizolar de pensioane a profesorilor, 16 cor. taxă de înscriere, didactru anual 60 cor., apoi 2 cor. pentru fondul de excursiune și alte 2 cor. pentru biblioteca elevilor, — înaltă 92 cor. Scutire dela aceste taxe nu se dă. La Internat, lunar 100 cor. Apoi e dator fiecare elev să

aducă cu sine bunurile necesare de pînă pînă pentru alimentația lui, și anume 12 kg. grâu pe lună, fiindcă Internatul n'are av. t. de unde se procedează cu bunurile de lipsă. Permisiașe pentru transportul și cășarea lor prin preture localei respective telegr. la oficiul regizolar de alimentația publică din capitală (Országos Közös-élel Hivatal, Budapest). La caz să nu vină permisiașe până la timpul pierării, să aducă cu sine deocădată cel puțin 1 felășă făină de grâu, iar restul îl va aduce ori lunar, ori pe întreg anul deocădată. Afară de aceasta e obligat fiecare să aducă cu sine: 1. 1 kg. făină, 2. 25 ouă, 3. 1 kg. bulză, 4. 1 kg. chimia (sărură) și 5. 1 kg. iuctar de prona, și să le predă autorității Internatului. În locul și în prețul alimentelor înșirate sub punct 3, 4 și 5 se pot aduce ori și es fel de legume, poame ori alte alimente. Fără de aceste nimicuri nu va fi primit în Internat. Elevilor împărtași de beneficiul de pînă, prețul acestora, li se va solți es bon la solțirea taxei lunare de întreținere.

Vor mai aduce cu sine elevii: 1. e cante de rugăciuni, 2. 4 părechi de schimbări de pînă sau giolgia, buna, 3. cel puțin 6 bacișe, 4. 2 părechi de încălțăminte și cel puțin patru părechi de ciorapi sau de obiele, 5. saltea (ac de pînă) și 2 șepede (cazaceșuri) de puș pe solte, 6. 2 perini și 4 foșe de perină, 7. 1 țel sau plasoză, 8. un șeped pentru acaperea patului, casat ori țesut cu motive românești, 9. 1 perie de vesante și 3 perii de încălțăminte, 10. 1 perie de dăți, 11. cel puțin 3 ștergare și 2 pieptari, unul des și altul rar, 12. 2 salvețe, 13. 2 gănuțe de apă, 14. un licat bun pentru palpi și 15. o ladă provăzută cu încălțăminte, în care își vor păstra obiturile. Pe fiecare bucată de haină se va coasă monogramul. Toate acestea le vor arăta elevii la începutul anului superiorității Internatului.

Cel ce nu vor plăti regulat și anticipativ cel puțin pe 8 luni de cădată, nu vor putea fi primiți în Internat.

Blaj, la 29 Septembrie n. 1917.

Diracțiunea.

Informațiuni.

Sechestrarea cucuruzului și stabilirea prețului maximal. Conform ordonanței publicate în 19 art. guvernul sechestră în scopul trebuințelor publice recolta de cucuruz din anul 1917 a tuturor producătorilor.

Economul poate să respină din recolta cantitatea necesară pentru casă și economie. Aceasta cantitate e stabilită ministrul de agricultură împreună cu președintele oficiului de alimentația publică. O ordonanță separată se va da și cu privire la îngrășarea porcilor. Cumpărarea cucuruzului pentru scopuri industriale este oprită.

Preșesul cantității de cucuruz se poate valoriza numai prin mijlocul Societății pe acții pentru produse de războiu. Afară de această societate se poate vinde cucuruz numai persoanelor, provăzute cu certificate de cumpărare.

Transportarea cucuruzului sau a părții și țărâșelor afară de hotarul comunei e poate face, afară de Societatea pentru produse de

războiu, numai cel ce este îndreptățit și actul provăzută cu certificat dela autorități în acest scop.

Neproducătorii sau aceia, cari nu și pot acapă trebuințele din recolta proprie pot să cumpere cucuruzul necesar pentru trebuințele casei și economiei sale, pe baza unui certificat dela prim-pactorele (primarul orașului), deadreptul dela producător de pe teritoriul aricărui comitat. Aceasta îndreptățire însă expiră după 31 Octombrie.

Cucuruz se poate primi la moară pentru măcinat, dacă se se adăvereste prin un certificat dela autoritatea competentă, că cucuruzul servește pentru trebuința casnică proprie.

Pentru cucuruz se pot pretinde de q următoarele prețuri maximale:

Cucuruz comun și amestecat, nefărmit (cu talcul) în Septembrie și Oct. 1917 K 34—, sfârșit K 42 50, în Noiembrie K 34 90, respective 43—, în Decembrie K 35 80, respective K 43 50, în Ianuarie 1918 K 36 70, respective K 44—, în Februarie K 37 60, respective K 44 50, în Martie K 38 50, respective K 45—, în Aprilie K 39 40 respective, K 45 58, în Mai și mai târziu K 40 80, respective K 46—; specialități de cucuruz: (cinșantia, florentin, puțin, rotund sub) în Septembrie și Oct. 1917 K 36 10, respective K 45 50, în Noiembrie K 37 07, respective K 46—, în Decembrie K 38—; respective K 46 50, în Ian. 1918 K 38 95, respective K 47—, în Februarie K 39 80, respective K 47 50, în Martie K 40 80, resp. K 48—, în Aprilie K 41 80, resp. K 48 50, în Mai și mai târziu K 42 80, respective K 49—.

Cucuruz de cucuruz: în Ianuarie K 8—, în Februarie K 8 50, în Martie K 9—, în Aprilie K 9 50, în Mai și mai târziu K 10—.

Bibliografie.

A apărut:

Plugul Domnului...

— Cavinte pentru zilele de acum. —

de A. Melin.

Ca primul număr din „Cărțile Războiului”. Lectură potrivită pentru mulțime, săteni, soldați, etc. Se recomandă preșilor ca să o împartă credincioșilor. Prețul unui exemplar 16 fl. La comanda mai mari rabatul convenit. De vânzare la Librăria Seminarului.

MAI NOU.

În ședința consistorială s'a hotărât, ca Institutul și Internatul nostru pedagogic să se deschidă în 8 Octombrie st. n.

Condițiile de primire le publicăm la alt loc al foii noastre și atragem atențiunea celor interesați asupra lor.

Proprietar, editor și Redactor responsabil:
Ioan Baciu.

Ion Suciu